

భక్తవ్రతాబంధం 'శిరిష'

“అర ఆగండిభయ్! ఎక్కడికి లోపలికి తోసుకెళ్తుంది. ముందు టికెట్ తీస్కోని గాడీ ఎక్కండి” కండెక్టర్ అరుస్తున్నాడు

కండెక్టర్ కాకీ దుస్తుల్లో ఉన్నాడు. చెవులకు దుద్దులు. చెవి సందున పెన్సిల్, చేతిలో టిక్కెట్ల ఫలక.

వాకిలిదగ్గరే కండెక్టర్ సీటులో కూర్చున్నాడు. వాకిలికి చేతు లడ్డంపెట్టి ఎక్కే వాళ్లను నెట్టేస్తున్నాడు. ఒక్క ఊపు ఊపి తలుపు దభాలున వేసేసుకున్నాడు.

అతడు ఊపిన ఊపుకు గుంపు చెదిరి వెనక వరుసలో నిల్చున్న ఒక స్త్రీ క్రింద పడింది ఆమెమట్టు కొంతమంది జనం మూగారు.

“ఇదో కండెక్టర్! కండెక్టర్! నాకు అడ్వాన్సు బుకింగ్ వుంది... టికెట్ ఇదిగో... నన్ను లోపలికి రానియ్!” హేమరాజ్ మడమలు పైకెత్తి, తల నిక్కించి, చెయ్యి పైకెత్తి చేతిలో టిక్కెట్ చూపుతూ పెద్ద గొంతుతో అన్నాడు.

“కండెక్టర్! స్లీప్ హారుర్ మి!” వెనుక నుంచీ కేక. ఇన్షర్టు, పై కట్టుకొన్న కండ్లజోడు మనిషి “ఇక్కడ ఒక లేడీ పడిపోయింది మిస్టర్! ముందామెను బస్లో ఎక్కించు. కడపకు ఒక టికెట్ చించు ఆమెకు.”

“అహో! ఆడవాళ్లమీద ఎక్కడా అభిమానం నిండిపోయిందండీ” ఇంకొక గొంతు వ్యగ్రంగా అంటుంది వెనుక.

“సార్! మీ అడ్వాన్సు టిక్కెట్టిట్టా గిచ్చి లోపలికివచ్చి కూకోండి.”

హేమరాజ్ టిక్కెట్ కండెక్టర్ చేతిలో పెట్టాడు. జనాన్ని తోసుకొనివెళ్లి తలుపు తెరిచాడు.

హేమరాజ్ మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్. చేతిలో బ్రీఫ్ కేస్, చంకన వాటర్ బాటిల్, ఇంకా ఒక సూట్ కేస్, రెండు పెద్ద శాంపిల్ ఉడెన్ బాక్సెస్ అతని లగేజీ. ఈ సామానంతా లోపలికి చేరవెయ్యజూస్తున్నాడు.

“సార్! ఆగండి ... ఆగండి! ఎన్ని లగేజీలు సార్! నాలుగు లగేజీలు రాస్తున్నా. లగేజీకి నాలుగుసాయలు. ముందు డబ్బి వ్వండి. ఆ చెక్కపెట్టెలు పైకి ఎక్కించండి. మీరా సూట్ కేస్ లు మీకాడే ఉంచేస్తాండి.” పెన్సిల్ ల గే జీ ల కు టిక్కెట్టు గోకేసింది. ఉడెన్ బాక్సెస్ పైకి జేర్చేటప్పటికి బ్రహ్మదేవుడు కనబడ్డాడు హేమరాజ్ కి

కండెక్టర్ కండ్లజోడు సరిజేసుకొని రిజర్వేషన్ ప్యాడ్ లోకి ఎగాదిగా చూసి డ్రైవర్ కేసి చూసి “అరే ఏంటిభయ్! ఈసార్ కి రిజర్వేషన్ ఇచ్చింది. ఇక్కడ మనకు పాడ్ అంతా ఖాళీగా ఇచ్చింది” అని ఒక తిరకాసువేశాడు.

“అయితే ఏమిటంటావు” హేమరాజ్ అడిగాడు.

“ఇదిగో దేనికబ్బీ అలా తోసుకుంటారు... అందరికీ ఇస్తారే వయ్యా సీట్లు ... ఇట్టా సర్దుకోండి” తెల్ల గ్లాస్కో వంచెకట్టు మనిషి ... సర్పంచ్ అయ్యంటాడు. ఎడమ చెయ్యి నడుముపైపెట్టి, కుడిచేత్తో సిగి రెట్టు లాగుతూ “ఇదిగో చూడూ! బత్తల వల్లికొక టికెట్ చించు” అన్నాడు కండెక్టర్ కేసి.

“బత్తలవల్లిలో ఈ బస్ ఆగదండీ! ఇది ఎక్స్ ప్రెస్.” జనంతోనుండే సమాధానం.

“ఏమయ్యా కండెక్టర్! బత్తలవల్లికి... ఏమంటావ్!” ఎడమచేత్తో కళ్లజోడు సవరించుకున్నాడు.

“కొంచెం తట్కోండి సార్! చార్టు జూస్తాను. ఆఁ! ఏ వూరు సార్ ... ఆఁ ...

బత్తలవల్లి ... ఉవ్వే...స్టాప్ లేదుసార్!” అన్నాడు కండెక్టర్.

“మరి అలాగంటే ఎలాగయ్యా ఎలాగో సర్ది ఒకటి చించు” మళ్ళీ అన్నాడతను.

ఇక లాభంలేదని హేమరాజ్ తలుపు తీసుకొని బస్లో ఎక్కి ముందుసీట్లో కూర్చునే శాడు. పెద్దగా ఊపిరి వీల్చుకున్నాడు. చేతులు బాడీ వూచలమీద పెట్టి క్రింద త్రొక్కినలాడుకుంటున్న జనంవైపు చూస్తున్నాడు.

క్రిందపడ్డ స్త్రీ ఎక్కికూర్చుంది. బస్ తిన్నగా నిండుతూవుంది.

“అయ్యా కండెక్టర్! నా మాట ఏం జేశావు” వంచెకట్టు మనిషి మళ్ళీ గొంతెత్తి మాట్లాడాడు.

“ఏంటి చెయ్యమంటారుసార్! రూల్సు లేవు” టిక్కెట్లు చించుతూనే అన్నాడు కండెక్టర్.

“రూల్స్ మిలయ్యా రూల్సు! టిక్కెట్టు కావలిస్తే ముదిగుబ్బుకు చించు. బత్తల పల్లిలో దిగిపోతాను అన్నీ రూల్స్ మాట్లాడితే ఎలా” కురుగా అన్నాడీసారి.

“అట్టా కుదరదండీ! మీరు తప్పకోండి సార్! ఇంకొక బండి జూసుకోండి” కండెక్టర్ విసుక్కున్నాడు. సీటులోనుంచి కదలనేలేదు.

“ఇదో కండెక్టర్! మంచిగా చెబుతున్నా ఈ రూటులోనేగదా నీ బండి రోజూ పోవాల మా యెట్టాటివాళ్లను కొంచెం చూసిపో లేకపోతే నీకే ఇబ్బంది” అన్నాడతను.

తలుపు తెరుచుకొని లోపలికి దూరిపోబోతున్నాడు.

“గిట్టాటి మాటలు నా దగ్గరుడకవు సార్! ముందు మీరు తప్పకోండి” చేతితో అతన్ని నెట్టేసి తలుపు దభాలున కొట్టివేసి గొళ్లం పెట్టేసాడు కండెక్టర్.

బస్సంతా నిండిపోయింది. స్టాండింగ్ టిక్కెట్టు త్రొక్కులాడుకుంటూ నిల్చున్నారు. కండెక్టర్ బెల్లు నొక్కాడు. డ్రైవరు బస్సు స్టార్టు జేశాడు. బండికి పెద్ద జెర్క్ ఇచ్చింది. స్టాండింగ్ ప్యాసెంజర్లు ముందుకు పడ్డారు. బోయ్ నెల్ కేక్ మీదపడి ఒకాయనకు ముక్కు అదిరింది. రుమాలు రక్తసిక్త మైంది.

“డ్రైవరు క్రొత్తవాడులాగున్నాడు” వెనక సీట్లో బట్టతలాయన అంటున్నాడు.

“కొంచెం సార్లను తక్కువ. లారీల

కెల్తుండిండు దీనికిముందు" అన్నాడు కండెక్టర్.

"నాలుగు రోజులు పడుతుంది అంతా సర్దుకునేటప్పటికీ. డ్రైవరు క్రొత్తవాడు. బస్సురూటూ క్రొత్తదే. బస్సు క్రొత్తదే" సెగరెల్ ముట్టిస్తూ అన్నాడొక పెద్దమనిషి.

హేమరాజ్ బస్సుంతా కలియజూచాడు. "పాగ త్రాగరాదు" "చేతులు జైలు పెట్టరాదు" "తలవంచి దిగవలెను." "ప్రజా సేవయే మా పరమావధి" కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తున్నవి అక్షరాలు.

అనంతపురం - కడప ఆర్. టి. సి. ఎక్స్ ప్రెస్ బస్ ఎల్లాగైతేనే అనంతపురం బస్ స్టాండు వదిలింది. ప్రయాణీకులు గాలి పీల్చుకున్నారు.

* * *

ఎక్స్ ప్రెస్ బస్ దానిపేరు సార్వకం జేసుకోవడానికి కాబోలు వాయువేగంతో పరుగిడుతూంది. పి. జి. సెంటర్ ఇంకా కొంచెం దూరం ఉండనగానే కండెక్టర్ లాంగ్ బెల్ కొట్టాడు. ముందు కూర్చున్న ప్రయాణీకులు గాపుకేకలు పెట్టుతూ చప్పుట్లు కొట్టడంతో డ్రైవరు బండికి బ్రేక్ వేశాడు. స్టాండింగు ప్యాసింజెర్లంతా మళ్ళీ ఒకసారి

ముందుకు ఊగారు. ముందు నిల్చున్న ముసలాయన చేతిలో ఇత్తడి క్యారియర్ కదిలింది. లోపలి నెయ్యి ఒలికింది. హేమరాజ్ షర్టు మీద పడింది. వెనుదిరిగి తలెత్తి చూశాడు. వెనకనీట్లో కూర్చున్నాతను నోట్లోమండి సెగరెల్ పాగ గుప్పమని వదిలాడు. హేమరాజ్ ముఖం చుట్టేసింది. ఉక్కిరిబిక్కిరి పోయింది. తిక్కపుట్టింది. ముందు సీట్లవాళ్ళు డ్రైవర్ని కేకలేస్తున్నారు.

"నిమిటయ్యా! తప్పదారి బట్టావు"

"బాబో ఇది కడపదారి కాదు. బెంగుళూరు రోడ్డు"

"ముందు పొయ్యే పుట్టవర్తి బస్సువెంట బడితే ఎల్లాగయ్యా"

"చంపారా దేవుడా! ఈ డ్రైవర్ మనల్ని కడప చేర్చడం కల్గ"

తలకొక మాటంటున్నారు. బస్సు అప్పటికే ఒక కిలోమీటరు డ్రైవర్స్ రోడ్డు దాటినచ్చేసింది.

కండెక్టర్ బస్సు దిగాడు. డ్రైవరు రివర్సు జేస్తున్నాడు. కండెక్టర్ రైల్ చేపుతున్నాడు. బండి డ్యూస్ మొదలెట్టింది. గులకరాళ్ళు చెంబులో పోసి కదిలించినట్టుంది లోపలి ప్రయాణీకుల పరిస్థితి.

"హోల్డెన్! హోల్డెన్!" బస్సుమీద దబదబా బాది అరిచాడు కండెక్టర్. బండి ఆగింది. ఇంకొక ఊణమైతే బస్సు పెద్ద గుంటలో పడిపోయ్యేదే.

వెనక చక్రాలక్రింద రాళ్ళు పెట్టారు. బస్సులో జనం సగానికి పైగా క్రిందికి దిగారు. చల్లని గాలి పీల్చుకున్నారు... మళ్ళీ సర్కస్ ఫీట్ మొదలైంది. సెల్ ఎత్తడం లేదు. క్రిందికి దిగిన ప్యాసింజర్లు ఒక పట్టు బట్టి నెట్టేశారు. బండిని కడపదారి వట్టిం చారు. మళ్ళీ బస్సులో కలకలం ప్రారంభమైంది.

"గంటకు పై నైంది. పట్టుమని పది మైళ్ళు దాటలేదు."

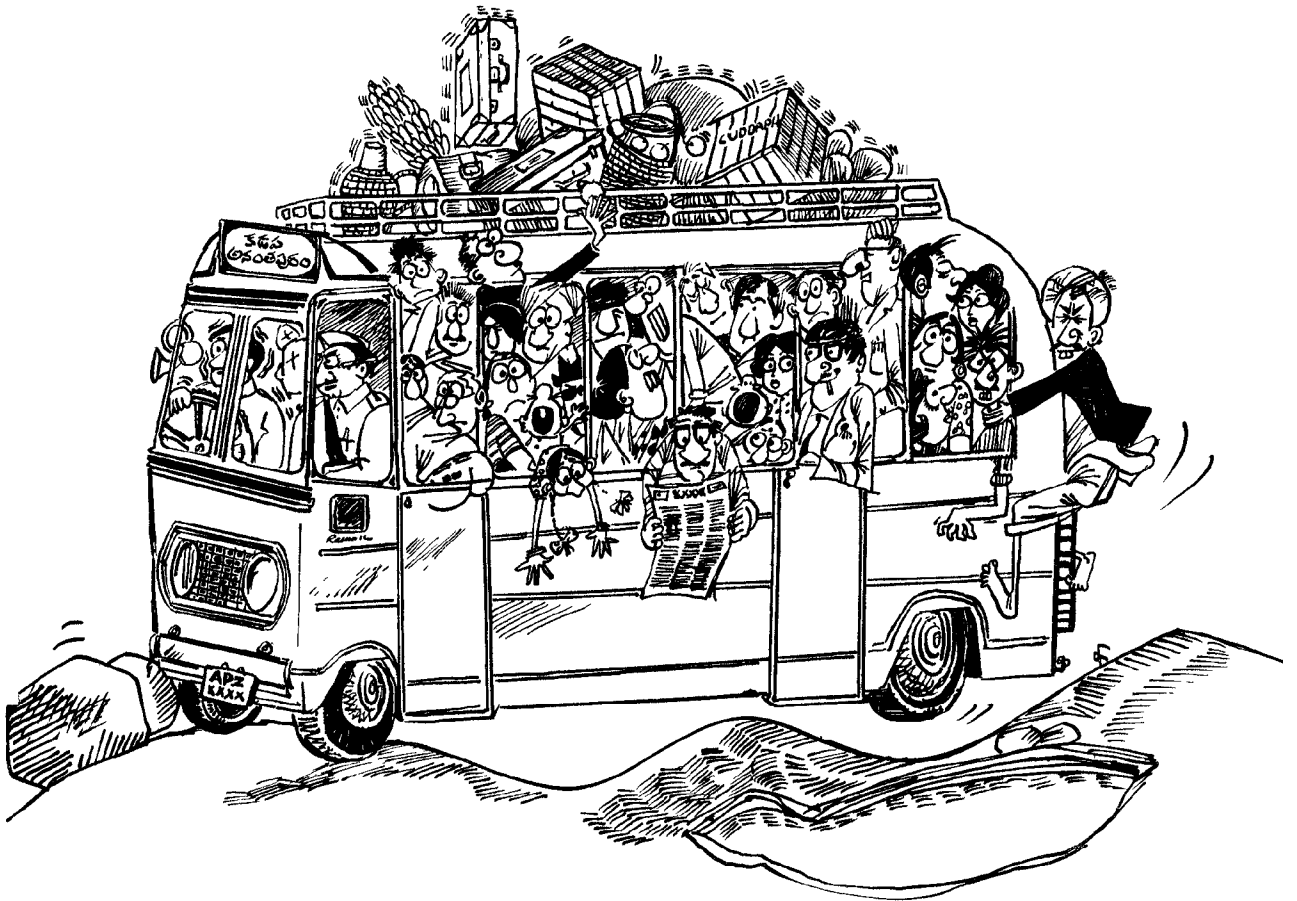
"బస్సు రూట్లు గవర్నమెంటు తీసేసుకోవడంతో ఇన్ని తిప్ప లొచ్చాయండీ."

"అప్పుడే ఏ మయింది. ముందు ముందున్నాయి ప్రయాణీకుల కడగండ్లు."

"క్రొత్త కడండీ! నాలుగు రోజులైతే అన్నీ సర్దుకుంటాయి."

"క్రొత్తేమిటండీ క్రొత్త! అలాంటప్పుడు డ్రైవర్లన్నా పాతవాణ్ణి వెయ్యాలి. ఈ లారీ డ్రైవరటండీ మనల్ని కడపకు తోలేది"

హేమరాజ్ ప్రక్కన కూర్చున్న పెద్ద

మనిషి సర్కారు జిల్లావాడు. స్వానుభవం చెబుతున్నాడు.

సంతృప్తం క్రితం మాట. ఆర్.టి.సి. బస్ పాఠశాల నుండి తిరుపతికి పోతుంది. తనూ దాన్లో ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. డ్రైవర్ కండక్టర్ ఇద్దరూ క్రొత్తవారే. నైట్ సర్వీసు. దారిలో ఒక బస్ డిపో కాంపౌండులోనికి బస్ మళ్లించాడు డ్రైవర్. డ్రైవర్, కండక్టర్ దిగి డిపోలోకి పోయారు. మగత నిద్ర వదిలిన ప్రయాణికులు ఒళ్లు విరుచుకున్నారు.

“ఇదేమిట!” ఆపులించి అన్నాడొక ప్రయాణికుడు.

“ఎ.పి.ఆర్.టి.సి. నరసరావుపేట” వదివా డింకొక ప్రయాణికుడు.

“అరే! ఇదేమిటయ్యా! ఈ రూట్లో నరసరావుపేట రాదే!”

“బహుశః ఇది ఇంకొకరూటు కావచ్చు.”

ప్యాసెంజర్లు కొంతమంది బండి దిగారు.

చివరికి తేలింది డ్రైవర్ బస్ రాంగ్

రూట్ లో తెచ్చాడు. ఈ అవకతవకకు

ఏడవడంకంటే నవ్వడమే ఉచితమనిపించింది

తెలివిగలిగిన ప్రయాణికులకు బస్సు వెనక్కి

మళ్లించి. ఇరవై కిలోమీటర్లు వెనక్కి

నడిచింది. సరైన రూటులో తిరుపతికి

చేర్చేటప్పటికి సుప్రభాతం దాటిపోయింది.

సర్కారు జిల్లాయనకు ఆనాటి అనుభవం

ఈనాటికి గుర్తే

బస్ బల్లలపల్లి కొచ్చింది. పదిమంది

ప్రయాణికులు దారికడ్డంగా నిల్చుని బస్

ఆపేశారు. పెండ్లి కార్యం ఇంకొక బస్

లేదు. కదిరిదాకా సర్దుకోవాలి. కండక్టర్

ససేమిరా అన్నాడు. “స్టాప్ లేదయ్యా

బాబో!” మొత్తుకుంటున్నాడు.

“ఆగిన తర్వాత ఇంకా స్టాప్ లేకపోవడ

మేమిటయ్యా! అంతగా అయితే కడపకు

రాసుకో టిక్కెట్లు” కొన్ని గొంతులు

కలిశాయి

కండక్టర్ కూర్చున్న సీటునుండి లేవనే

లేదు “ఏడవడో కండక్టరులాలేడు. (డబ్బు)

కలెక్టరులా వున్నాడు” హేమరాజ్ తో ప్రక్క

యన అన్నమాటలు. కండక్టర్ మాట

ఎవ్వరూ ఖాతరు చేయడంలేదు. తలుపు తీసు

కొని లోపలికి దూరిపోయారు. విధిలేక బస్

స్టార్ట్ చేశాడు డ్రైవర్.

ముదిగుబ్బ ఇక మూడుమైళ్లే వుంది.

సిగరెట్ పాగలు బండి నిండిపోయాయి.

బస్ ప్రయాణం

జనం ఒత్తిడి చాలా ఎక్కువైంది. ఊపిరి పీల్చుకోవడానికి గాలి చాలడంలేదు.

కాకీ బట్టల్లోని బంగారం రోడ్డుకు కర్ర అడ్డంపెట్టి బస్ ఆపేశాడు.

రోడ్డు ప్రక్కన ఈజీచైర్ వేసుకొని కూర్చునివున్నాడు బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్. బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్ అడ్డపడితే విధిగా ఏ బస్ అయినా బ్రేక్ పడిపోవాల్సిందే. కండక్టర్ దిగాడు.

బండి ఓవర్లోడ్ లో వుంది. బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్ తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు. కండక్టర్ మెదడు కండిషన్ లో లేదు.

బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్ కండక్టర్ ని ఫడామడా దులిపేస్తున్నాడు మాటలతో. బస్సులో నుండి ఖద్దరు బట్టలాయ నొకతను దిగాడు.

“అరే! మీరెక్కడినుండి వస్తున్నారు.”

ఖద్దరుబట్ట లతనితో బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్ కరచాలనం చేశాడు.

“బల్లలపల్లిలో ఎక్కాం! కదిరిలో

నాయనా! కాలేజీలో జేరపోతున్నావు! అక్కడ అందరు మంచిచాళ్లుండరు సిగరెట్లు కాల్చటం అలవాటు చేసుకుంటే చేసుకున్నావుగాని మితంగా కాల్చు” అని హితబోధ చేశాడు రామారావు కొడుక్కి.

“భయపడకండి నాన్నగారూ, నేను నాలుగోసాల్ లోనే సిగరెట్లు కాల్చటం మానేశాను.” అని అతని కొడుకు అభయం ఇచ్చాడు.

పెండ్లి. ఓవర్లోడ్ తప్పిందిగాడు. కండక్టర్ దేవీ తప్పలేదు. మీరు మమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టవద్దు... న మ స్కా రం.” అయిపోయింది... దానితో దాసుని తప్పలన్నీ... సరి అయిపోయాయి కండక్టర్ బ్రతికి పోయాడు.

“కండక్టర్! ఇది గవర్నమెంటు బస్, ఓవర్లోడ్ చేయగూడదు ఆ మహానుభావు డుండబట్టి బ్రతికిపోయావీ రోజు...ఆ!... రూట్ పర్మిట్ ఏదీ?” అడిగాడు

“ఉందిసారే! లోపల డ్రైవరుకాడుంది” మాటల్లో తేల్చేయజూశాడు కండక్టర్.

“తీసుకురా! చెక్ చెయ్యాలి” గదమాయిచాడు బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్.

“భయ్! ఆ పర్మిట్ గిట్టా తీసుకురా” కేకేశాడు డ్రైవర్ని కండక్టర్.

“అర ఏ పర్మిట్ ఓయ్...అంతా మజాకా జేస్తావ్! నాకింద ఎక్కడుంది పర్మిట్” పర్మిట్ అసంతృప్తంలో తీసుకురావడం మరచివచ్చా రిద్దరూ. తల గోక్కున్నాడు కండక్టర్ నాలుగు చీవాట్లు పెట్టి వార్నింగ్ ఇచ్చి బస్సు వదలిపెట్టాడు బ్రేక్ ఇన్స్పెక్టర్.

ఒళ్లు పూసమై, నడుములు పట్టుకు పోయ్యి, కాళ్ళిడ్చుకుంటూ విధిలేక నడుస్తున్న ముసలమ్మ నడకతో ఎక్స్ వెన్ బస్ మూలుగుతూ ముదిగుబ్బ చేరింది. అసంతృప్తం నుండి ముదిగుబ్బ చేరడానికి మూడుగుంటలు పట్టింది. బండిలో పెట్రోల్ అయిపోయింది.

“ఏంటిభయ్! అసలే బండి ఈరోజు మంచిగా నడవడంలేదు. అన్నీ పంచాయి తీలే పెట్రోలు బోనుకోందే బస్సు ఎందుకు తీస్తున్నావ్” డ్రైవర్ తో గొణిగాడు కండక్టర్.

“పూరాగా పట్టిపెట్టినన్నాడు ఓయ్ డిపోలో, నేను చెక్ చెయ్యలేదు” సిగరెట్ పీలుస్తూ చెప్పాడు డ్రైవర్.

“ఎల్లాభయ్ ఇప్పుడు! ముదిగుబ్బలో మన డిపో లేదే! ప్యాసెంజర్లు మక్కిలిరగా తప్పతారే.” కండక్టర్ ఓయం కండక్టర్ కుంది. డ్రైవర్ ఏడవడం ఒకటే తక్కువ.

మళ్ళీ ఖద్దరుబట్టలాయనే ఆడుకున్నాడు పెట్రోల్ బంకులో పెట్రోలు వేయించాడు మర్నాడు రిటర్న్ ట్రెన్ లో స్పేర్ గా పెట్రోలు వాషన్ చేస్తే చాలు

బస్ కదిలింది కాళసముద్రం దాటింది కదిరిలో నరసింహస్వామి దేవాలయం దగ్గర పెండ్లివాండ్రును దింపి బస్ నామా లాడ్డీ ముందు ఆగింది ఎలాగూ కడప చేరేటప్పటికి ఆలస్యమౌతుంది. ప్రయాణికులలో సహా డ్రైవర్, కండక్టర్ కాఫీ ముగించు కున్నారు.

“ఏమయ్యా డ్రైవర్! కదిరి దాటింది మొదలు అంతా ఫూట్ రోడ్డు. చీకటిపడింది అన్నీ మలుపులే. అన్నీ మోరిలే. మరి పీ యిష్టం. నీకా స్టీరింగ్ కంట్రోల్ ఉన్నట్లు లేదు. శుభ్రంగా ఇక్కడ బస్ నిలిపెయ్. మా తంటాలేదో మేమువడతాం.” బొద్దుగా మీసాలున్న దుక్కలాంటి మనిషి సలహా ఇచ్చాడు. అతనూ డ్రైవర్ అయ్యివుండాలి డ్రైవర్ కి గిలి పట్టుకుంది. కడపకు

బండి చేరుస్తామనే ధైర్యం దొరకలేదు.

“ఏమిటయ్యా ఇదంతా! వాట్ నానైక్స్! లడిగేవాడు లేకపోవరి! కండెక్టర్ బెల్ కొట్టు” గట్టిగా అనేకాడు హేమరాజ్.

“పోనీ భయ్ పోనీ! మొదటి రోజే గిట్టా గైతే గెట్టా” కండెక్టర్ బెల్ నొక్కాడు. బస్ కదిలింది.

“ఇదంతా దేశానికి బట్టిన దౌర్భాగ్యం కాకపోతే ఏమిటండీ! బస్సులు జాతీయం చేయడంలో తప్పలేదు. దాన్ని నైపుణ్యంగా నడపడం ముఖ్యం. ఇదంతా ఏమిటి చెప్పండి. అనుభవం ఉన్న సిబ్బందినైనా వేయకపోతే ఎలా చావను. అన్నీ పక్కబడిగా చేసుకొని రూట్లు స్వాధీనం చేసుకొనుంటే సరి పోయ్యేది.” సర్కారు బిల్లు ఆయన అన్నాడు హేమరాజ్ తో.

“గవర్నమెంటు పనలూ ఇంతేనండీ! ప్రజలు ఇంకా ఎన్ని ఇక్కట్లు పడతే ఏమో! కనీసం కర్టసీగూడా లేదు సిబ్బందిలో” వెనుక సీటులో బట్టతలాయన అంటున్నాడు.

“ఏదైనా ప్రారంభంలో కొంచెం అవక తవక లుంటాయి. అవే సర్దుకుంటాయి” హేమరాజ్ మనస్సులో అనుకున్నాడు.

ఎక్స్ ప్రెస్ బస్ ప్యాసెంజర్లను కుదుపు కుంటు ఘాట్ రోడ్ మీద ఈడ్చుకుంటూ పోతుంది. డౌనులో మంచి స్పీడు పుంజు కుంది. డౌనులోనే పెద్ద మలుపు. డ్రైవర్ స్పీడ్ కంట్రోల్ చేసుకో లేక పోయాడు. లర్నింగ్ తిరుగుతూనే బ్రేక్ పడింది. మోరీ గోడకు గుడ్డుకొని బస్ ఆగిపోయింది. మళ్ళీ ప్యాసెంజర్లంతా దిగారు.

కారుచీకటి బస్ లైట్లు వేశారు పెద్ద ప్రమాదం తప్పింది. ఇంకొంచెం అయితే బండి పెద్ద వ్యాళిలో పడిపోవచ్చింది అంతా వేశావిశేషం డ్రైవర్ ది గొప్ప జాతకం.

టైర్ వంకరైంది. ఎండి జాకీమీది కెక్కేసింది కడవ నుండి కదిరినైపు ఒక బస్ వస్తూంది. జనమంతా కలిసి బస్ ఆపేశారు. ఆర్. టి. సి. బస్సు కడవ నుండి అనంతపురం పోతూంది. ఆ బస్ లోవాళ్లు గూడా అంతా దిగేశారు. గుంపు గందర గోళంగా ఉంది. పరిస్థితి అయోమయంగా ఉంది. స్టైప్ వేశేసారు.

రెండు బస్సుల డ్రైవర్లూ కండెక్టర్లూ దూరంగా పోయి మాట్లాడుకుంటున్నారు. తర్జన భర్జనల తర్వాత రెండు బస్సుల

వివరయినా ఏదయినా మంత్రాన్ని నేర్చు కున్నారంటే ఉ.దేశం పొందినట్లు చెప్పడం పరిపాటి. ఉ.దేశం పొందడానికి ఇతరుల సాయం కావాలి. ఆ వ్యక్తి గురువు. మంత్రం నేర్చుకున్నవారు తాము గురువ దేశం పొందామని చెప్పుకుంటారు.

ఈ విధంగా ఉపదేశమనే మాట మంత్రోప దేశాన్ని పొందడంలోనే ప్రసిద్ధమయి ఉన్నది కాని, యధార్థమయిన విషయం ఇది కాదు. పరమైన బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని పొంద డానికి మనస్సును తగినమార్గంలో గురువు ఉంచడమే ఉపదేశానికి సరియైన అర్థం.

మానవుల మనస్సు సర్వసామాన్యంగా అధోముఖమయి ఉంటుంది అప్పుడు అది తౌకిక విషయాలపయినే వ్యాపిస్తుంది. ఆ యా ఇంద్రియ విషయాలపయిన పడి, వ్యక్తికి

డ్రైవర్లూ, కండెక్టర్లూ ఒక ఒప్పందానికి వచ్చారు

కడవ - అనంతపురం బండి డ్రైవరుకు మంచి అనుభవం ఉంది ఆ రూటలో. దారి తెలియని ఆ ఘాట్ లో అనంతపురం బండి కడవ చేరేకంటే కడవ బండి వెనక్కి తిరిగి కడవకు పోయ్యే ప్యాసెంజర్లను తీసుకపోవడం మందిదిన తీర్మానించారు. ఎలాగైనా అక్కడి నుండి తిరిగి అనంతపురం చేర్చడానికి అనంత పురం బండి డ్రైవర్ ఒప్పుకున్నాడు.

అనంతపురం బండిలో వాండ్లందరినీ దిగి కడవ బస్ ఎక్కమన్నారు. బిలబిలా త్రోసు కొని బస్ ఎక్కేశారు. మహా రద్దీగా ఉంది.

ఆ యా ఇంద్రియాల సుఖాలను అనుభవించ డానికి అభిలాషను - అంటే కోరికను కలుగ జేస్తుంది. దర్శనీయమైనదాన్ని చూడాలనే అభిలాష, కర్మ పేయమైనవాటిని వివాలనే ఇచ్చు, మధుంపదార్థాలను ఆ రగించాలనే కోరిక, కమ్మని వాటిని వాసన చూడాలనే ఆసక్తి, మెత్తని పరుపులు మొదలైన వాటి మీద పండుకొని విశ్రాంతి తీసుకోవాలనే వాంఛ అట్టిస్థితిలోనే కలుగుతుంది. మనస్సు స్థిరంగా నిలిచి ఉండక చలిస్తూ ఉండడానికి అది అధోముఖంగా ఉండడమే కారణమని ంటారు.

వాంచల్యం లేకుండా మనస్సును స్థిరంగా నిలపాలంటే - దాని పరిస్థితిలో మార్పు రావాలి అది అధోముఖంగా కాక ఊర్ధ్వ ముఖంగా ఉండాలి అది సులభసాధ్యం కాదు. గురువు శిష్యునియెడల వాత్సల్యంతో మనస్సును ఊర్ధ్వముఖంగా ఉండేట్లు చేయడానికి పూనుకొని, తగిన మార్గాన్ని తెలియజేస్తాడు. అలా చెయ్యడమే 'ఉపదేశానికి సరియైన అర్థమని తత్వజ్ఞుల ఆశయం.

ఎడతెగని అభ్యాసంవల్లనేగాని మరొక విధంగా మనస్సు ఆ స్థితికి రాదు.

మనస్సు ఊర్ధ్వముఖంగా ఉన్నట్లయితే అది విషయ లజాలికి పోదు నిర్విషయంగా ఉంటుంది.

నిర్విషయమైన మనస్సే బ్రహ్మనందాన్ని పొందగలదు

ఆ రీతిగా ఉపదేశం పొందిజెయ్యడమే దీక్షను ఇవ్వడం.

ఆ పద్ధతి దృగ్గీక్ష, వాగ్గీక్ష, స్వర్ణాదీక్ష అనే భేదాలనుబట్టి మూడు విధాలుగా ఉంటుంది.

కడవ బస్ లోవాళ్లు దిగి అనంతపురం బండిలో ఎక్కడానికి కొంచెం మొండిజేశారు. చివరికి రప్పిందిగాదు. హేమరాజ్ లాంటి ప్రయాణీకు లను పోయిన ధైర్యం వచ్చింది

జనం కోలహలంగా బస్సులు మారు తున్నారు. లగేబీలు మారుస్తున్నారు. త్రొక్కడి ఎక్కువైంది

హేమరాజ్ ది కొంత లగేబి బస్ మీద ఉంది. దింపేందుకు మనిషి లేడు. తనకా అలవాటు లేదు. సహాయం కోరడానికి వ్యవధి లేదు. హడావుడిగా ఎపరి సామాను వాళ్లు మార్చుకోవడంలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. శ్వాస (31 వ పేజీ చూడండి)

పోసుకుంటూ బస్ పైకెక్కి ఉడెన్ బాక్సెన్ క్రిందికి దింపాడు. సర్కారుజిల్లా ఆయన సాయంజేశాడు. కడప బండి పైన జేర్చాడు. కడప బండి డ్రైవర్ బండిని స్టార్టింగులో పెట్టాడు. జనమంతా నర్దుకున్నారు.

బట్టతలాయన "రండి సార్! మీకు సీటు దొరకదు. స్టాండింగు అయిపోతారు" అన్నాడు హేమరాజ్ తో.

"నా లగేజి ఇంకా కొంచెం ఆ బస్ లో ఉండిపోయిందండీ! వెంటనే తీసుకొస్తాను" కండెక్టర్ లో చెప్పి అనంతపురం బస్ వైపు పరుగెత్తాడు హేమరాజ్.

అనంతపురం బస్సులోకి దూరేలుప్పటికి ఒక ప్రళయమైంది. ప్యాసెంజర్లు కిక్కిరిసి పోయారు. బ్రిష్ కేస్, సూట్ కేస్ జనాన్ని తప్పించి బయటికి లాగాడు. కడప పోయ్యే బస్ కదిలింది. సూట్ కేస్ బస్ లోనుండి లాక్కోడానికి తప్పకలాడుతున్నాడు. కడప బస్ బయలుదేరిపోయింది డౌన్ లో.

"డ్రైవర్! డ్రైవర్!" కేకలేస్తూ పరుగెత్తాడు హేమరాజ్. ఒక చేతిలో బ్రిష్ కేస్, ఇంకో చేతిలో సూట్ కేస్. బస్సు రెండు ముపులు తిరిగిపోయిందప్పటికే.

రొప్పుకుంటూ వెనుదిరిగి అనంతపురం బస్ దగ్గరికి వచ్చాడు మళ్ళీ. ఆ బస్ గూడా స్టార్ట్ అయింది. బస్ కు అడ్డంగా నిల్చుని చేతుల్లోని సామానుతోనే పైకెత్తి కేకేసి నిలిపేశాడు బస్సుని.

"ఏంకావాలిసార్ మీకు!" కండెక్టర్ అందుకున్నాడు. "నేనీ బస్సులోనే కదలయ్యా వస్తున్నాను. కడప బస్ లోకి నా లగేజి కొంత మార్పాటు ఈ కేస్ లు ఇక్కడినుండి తీసుకొని పోయ్యేటప్పటికి వాడు బస్ స్టార్ట్ చేసి వెళ్లిపోయాడు. నే నెలా పోవాలిమరి. ఆ బస్ లో పోయిన నా లగేజి ఏంకాను?" అరిచేశాడు హేమరాజ్. గొంతు బొంగురు పోయింది.

"మరిప్పుడేం జేస్తారు సార్? మా కడప డిపో మేనేజర్ కి రిపోర్టు ఇవ్వండి సార్!" బెర్ నొక్కాడు కండెక్టర్. డ్రైవర్ బస్ స్టార్ట్ చేశాడు. మళ్ళీ బస్ కు అడ్డంవెళ్లాడు హేమరాజ్.

"రిపోర్టుమాట దేవుడెరుగు. నన్నీ బస్ లో అనంతపురం చేర్చండి మళ్ళీ" అడిగాడు హేమరాజ్.

"మీరు పోవలసింది కడపకుకదు సార్"

బస్ ప్రయాణం

(23 వ పేజీ తరువాయి)

డ్రైవర్ అన్నాడు. అది వ్యంగం అనుకుంటే ఒళ్లు మండిపోతుంది ఎవరికైనా. అమాయకత్వం అనుకుంటే నవ్వడంకంటే చెయ్యి గలిగిందేమీ వుండదు.

చిరాకు ముంచుకొచ్చింది హేమరాజ్ కి. "జోక్ చేస్తున్నావా!" కళ్లెర్రజేసి అన్నాడు డ్రైవర్ తో.

"ఏంటిభయం సార్ తో మాటలు...యిప్పుటికే లేటయిపోయింది ... రం డి సార్! కూర్చోండి సర్దుకొనిపోదాం." కండెక్టర్ జాలిజూపాడు. అప్పటికదే పెద్ద మెహర్బానీ.

హేమరాజ్ కు స్టాండింగే మిగిలింది. బస్సు ఎక్కడెక్కడ ఆగిందో, ఎప్పుడు చేరిందో హేమరాజ్ కి గమనించడానికికూడా అవకాశంలేదు. గుంపులో నక్కిపోయాడు.

అనంతపురం కడప ఎక్స్ ప్రెస్ బస్ మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకు అనంతపురం బస్టాండు వదలి, కదిలి ఘాట్ రోడ్ లో ప్యాసెంజర్లను ఎక్స్ చేంజిచేసి, వెనుక్కుతిరిగి మళ్ళీ రాత్రి మూడుగంటలకు అనంతపురం చేరింది

మరునాడు ఉదయం హేమరాజ్ అనంతపురం ఆర్. టి. సి. బస్ డిపోకి వెళ్లాడు. డిపో మేనేజర్ కి లగేజి రికవరీకి కంప్లెయింట్ వ్రాసియిచ్చాడు.

అన్నిటికంటే ఆశ్చర్యం బస్సులు ఎక్స్ చేంజి అయిన విషయం డిపో మేనేజర్ కు తెలియనే తెలియదు.

"అల్ రైట్ సార్! మీ కంప్లెయింట్లు కడప డిపో మేనేజర్ కు పంపుతాను. ఎంక్వయిరీకి మిమ్మల్ని పిలుస్తారు." అనంతపురం డిపో మేనేజర్ చివ్చిన సమాధానం.

నెలరోజుల తర్వాతమాట. కడప డిపో మేనేజర్ నుండి ఉత్తరం వచ్చింది. హేమరాజ్ ఎంక్వయిరీకి వెళ్లాడు.

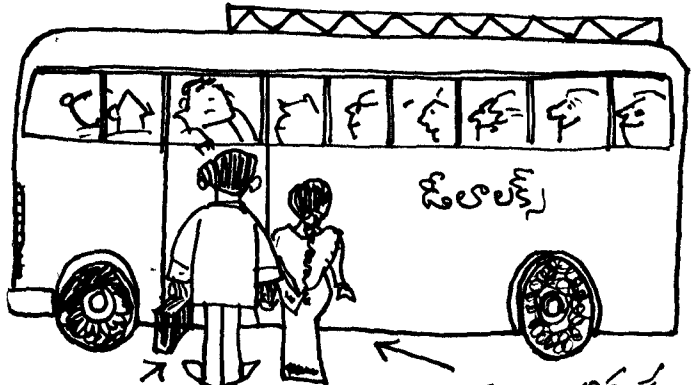
ఎంక్వయిరీలో తేలివ విషయం. రెండు బస్సుల డ్రైవర్లు, కండెక్టర్లు, ఉమ్మడిగా విడివిడిగా యిచ్చిన స్టేట్ మెంట్లు "అసలీ హేమరాజ్ ఎవరో మాకు తెలియనే తెలియదు. ఆరోజు బస్సులో ఆయన్ను మేము మూడనేలేదు. ఉడెన్ బాక్సెన్ నీ బస్సుపైన శేపు" కేసు తేలిపోయింది.

హేమరాజ్ కి సాక్ష్యంలేదు సర్కారుజిల్లా ఆయన పేరు తనకు తెలియదు సిగరెట్ పాగ మనిషి ఊరు తను అడగలేదు బట్టతలాయన లడ్రసు తను కనుక్కోలేదు అడ్వాన్సు బుకింగ్ లో తన పేరు వ్రాయలేదు

కడప డిపో మేనేజర్ సలహా యిచ్చాడు: "ఇలాంటి విషయాల్లో ఎవరికివారే జాగ్రత్తగా వుండాలిసార్! ఇప్పుడే మైండ్ చూడండి ... ఎవ్వరూ ఏమీ చేయలేక పోయ్యాలి."

హేమరాజ్ కి నీరసం వచ్చేసింది. కాళ్ళిడ్డుకుంటూ వచ్చి పైదరాబాద్ ఆర్. టి. సి. డిలెక్ట్ ఎక్స్ ప్రెస్ ఎక్కాడు.

ఎదురుగా విడ్ డిలెక్ట్ కు పైభాగంలో, డ్రైవర్ సీటుకు ఎదురుగా వ్రాసిన మాటలు వెక్కిరిస్తూ కప్పించాయి "ప్రయాణీకుల సామానులకు బస్సువారు బాధ్యులుకారు." ●

నేను కొంతమంది వచ్చింది- తలపు చేయకండి! అబ్బ! ఇక్కడ అలా అనవసరం!